

Ta horda čučkařů netuší, co je hanba. Jan Schneider ohromeně zíral, co se po videu s prezidentem odehrávalo na ČT

- CZ24 News | 22. října 2021

ČESKO: Hospitalizace prezidenta republiky Miloše Zemana způsobila, že mnoho politiků nezvládlo své emoce a projeвило se velmi necivilizovaně, píše Jan Schneider v komentáři.

Pokračují akce jak z učebnice hybridní války. Nejprve byl čtyři dny před volbami osočen lídr volebního hnutí z údajně podezřelého jednání, a čtyři dny po volbách tatáž média klidně sdělila, že vlastně o nic nešlo, což ostatně bylo jasné od samého počátku. Špinavá slina ale sehrála svou negativní roli ve volbách, podobně jako kdysi Kubiceho zpráva – o níž Václav Havel kdysi s pohoršením řekl, že mohla počkat až do doby po volbách. Tohoto konání se přitom dopustili ti, co mají jinak Havla plnou hubu. Celá situace vede k závěru, že hlavní aktéři navázali na to nejhorší z minulého režimu: pomluvy bez šance se jim efektivně bránit.

Prezident Zeman po volbách podepsal v nemocnici před svědky ústavní akt, jímž svolal novou Sněmovnu. Předseda Sněmovny Radek Vondráček u podpisu byl, stvrdil, že prezident listinu vlastoručně podepsal, a dodal, že u toho žertoval.

Nicméně se okamžitě ozvaly hlasy, které zpochybnilo všechno – pravost prezidentova podpisu i jeho zdravotní způsobilost k tomuto aktu. Člověk by z těch goebbelsovsky opakovaných tvrzení, která neobsahovala žádný argument, skoro zapochyboval i o existenci samotné Ústřední vojenské nemocnice.

Útoky houstly a nabývaly nejen na agresivitě, ale i na sprostotě. Proto kancléř prezidenta republiky na tiskovém brífinku nejprve srovnal chování médií ke kdysi nemocnému prezidentovi Václavu Havlovi, a požádal o podobný přístup k Miloši Zemanovi. A pak ke zjevné hrůze všech zpochybňovačů pustil videozáznam z nemocnice, na němž prezident Zeman přečetl text listiny, kterou vlastoručně podepsal, a ještě u toho vtipkoval. Přesně, jak to osvědčil předseda dolní komory Radek Vondráček.

Člověk by očekával, že po tomto argumentačním knock outu zavládne zahanbené ticho. Toho bychom se mohli dočkat ale jen v případě, kdy ta – jak se ukazuje necivilizovaná – horda čučkařů bude mít tušení o tom, co je to hanba.

Nestalo se tak.

Mediální pirani zkoušejí hlodat dál, ale je zjevné, že nahlodávají své pozice. Například Česká televize tento videozáznam opakovaně uvedla, že by „měl dokázat“, že prezident opravdu žije, přemýšlí, a je schopen ústavního aktu. Co na tom, že ten videozáznam to dokázal – pěkně podle pravidel vedení hybridní války do toho sdělení Česká televize musí vpašovat pochybnost.

Diváci sice vidí důkaz, ale ta zavilost vůči všemu „hradnímu“ z vyjádření České televize přímo kape jak omastek ze špekáčku. Česká televize se chová přesně podle výroku slavného komika Groucho Marxe: „Paní, přece byste nevěřila svým očím více než tomu, co vám povídám?!“

Je tu ale jeden rozdíl – Groucho Marx byl komik. Česká televize by komickou být neměla, ale podle zákona musí být objektivní a nezaujatou veřejnoprávní institucí, už jen proto, že stojí koncesionáře miliardy korun.

Česká televize si za ty šílené peníze, co nás stojí, ani neumí sjednat nějakého skutečného znalce. V komentáři totiž „televizní investigativci“ zjistili prý jakousi nesrovnalost, která měla spočívat v tom, že na listině, podepisované prezidentem, chyběl číselný údaj o dni v měsíci, kdy prezident listinu podepsal. Údaj se tam prý objevil dodatečně, rukou dopsaný.

Podezřelé!

Nu, kdyby Česká televize opravdu nezkoušela z této situace vymáčet nemožné, a kdyby se chovala profesionálně, rychle by našla nějakého profesionála, který by televizním „investigativcům“ vysvětlil, když to k jejich nekonečné hanbě nevědí, že ručně dopisovaná číslovka dne v datu na důležitých úředních dokumentech je celosvětově zavedeným administrativním zvykem.

Investigativci České televize však učinili veledůležitý objev - osoby, které navštívily prezidenta, porušily nařízení a nedodrželi doporučení Ústřední vojenské nemocnice in puncto roušek, obleků a počtu návštěvníků. Budeme s napětím očekávat, jaké závažné porušení Ústavy z této skutečnosti Česká televize vyvodí.

Nejen Česká televize provádí veřejnou sebehanu. Někteří senátoři totiž pracují usilovně na rozmetání zbytků prestiže a vážnosti, který Senátu mezi lidem zůstal. Jejich urputné protizemanovské tažení dokonce podněcuje myšlenky na to, zda by sami neměli být podrobeni odbornému vyšetření, zda jsou schopni vykonávat senátorský mandát v souladu s ústavou předepsaným slibem, v němž slíbili věrnost České republice, že budou zachovávat její Ústavu a zákony a na svou čest ještě slíbili, že svůj mandát budou vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

Protože to, co například předvádí senátor Pavel Fischer, rozhodně není v zájmu lidu, a jeho cti rozhodně neslouží. K jeho tíži ještě nutno předeslat, že není člověkem hloupým, který by se v této situaci pohyboval za hranicí svého intelektu a rozeznávacích schopností. Když byl totiž velvyslancem ve Francii, jeho televizní komentáře z předvolebního boje o prezidentský úřad patřily k tomu nejlepšímu, co bylo možno v této disciplíně v televizi vidět.

Nyní se však propadl k úplnému dnu. Na otázku rozhlasové reportérky, co soudí o tiskovém brífinku kancléře Vratislava Mynáře, zda ho videozáznam přesvědčil o tom, co se skutečně odehrálo, Fischer odpověděl naprosto neuvěřitelným způsobem. Prý ho to nepřesvědčilo, protože to je TÝDEN STARÝ ZÁZNAM, což je prý neprofesionální.

Ona ta dokumentovaná schůzka ale opravdu byla v té době, a ke zveřejnění tohoto záznamu, na němž jsou poměrně citlivé skutečnosti, hradního kancléře dohnal až hyenismus politiků a médií, kteří se nezastavili doslova před ničím.

Senátora Fischera videozáznam nepřesvědčil nikoliv z důvodů obsahových, protože je těžko zpochybnitelný. Senátora nepřesvědčil, protože je týden starý, a nebyl dokumentován fotografem ČTK nebo jiným profesionálním fotografem v příslušném oděvu s ochrannými prostředky.

Marně se snažím domyslet, jak to souvisí. Vypadá to, že senátor Fischer nechápe smysl věci a jeho mysl povrchně uplívá jen na vnějších okolnostech, které jsou pro něj z ústavního hlediska zřejmě podstatnější než samotný obsah zdokumentovaného jednání. Anebo to chápe, a jen ze sebe dělá ťulpase, mamlase a mrťafu, čímž rozhodně nedělá sobě ani Senátu čest, končí komentář Jan Schneider.

Zdroj: prvnizpravy